

ROK VÍRY

Od října 2012 do listopadu 2013 je pro církev v celém světě vyhlášen Rok víry. Začne 11. října 2012 u příležitosti padesátého výročí zahájení II. vatikánského koncilu, a skončí o slavnosti Ježíše Krista Krále 24. listopadu 2013. Této příležitosti můžeme využít k nějakému dalšímu osobnímu kroku víry.

Brána víry nám otevírá cestu pro celý život.

Vstoupit do brány víry znamená vydat se na cestu, která trvá po celý život. Tato cesta začíná křtem, díky němuž smíme Boha nazývat Otcem, a končí tehdy, když skrze smrt projdeme do věčného života. Celá církev se musí jako Kristus vydat na cestu z pouště na místo života, k přátelství s Božím Synem, k Tomu, který dává život, a to život v plnosti. Často se stává, že křesťané mají větší starost o sociální, kulturní a politické důsledky své činnosti a o víře uvažují jako o samozřejmém předpokladu života společnosti. Ve skutečnosti však není samozřejmý a je i popírán. Dnes velké množství lidí postihla hluboká krize víry.

Víra je naším celoživotním společníkem, díky ní můžeme vnímat úžasná díla, jež pro nás Bůh činí.

Když se apoštol Pavel blížil ke konci svého života, prosil svého žáka Timotea, aby „usiloval o víru“. Cítíme, že tato výzva směřuje i ke každému z nás, abychom ve víře nezlenivěli. Víra je naším celoživotním společníkem, který nás uschopňuje, abychom stále novými očima vnímali úžasná díla, jež pro nás Bůh činí. Víra se soustředí na to, aby vnímala aktuální znamení času, a každého z nás zavazuje, aby se stal živým znamením toho, že vzkríšený Pán je přítomen ve světě. Více než co jiného dnes svět potřebuje věrohodné svědectví těch, jejichž mysl i srdce jsou osvíceny Božím slovem.

ROK VÍRY 2012
2013

Posílení vírou očekáváme „nová nebesa a novou zemi“.

Víra nás uschopňuje, abychom poznali Krista. A jeho láska nás vybízí, abychom mu sloužili všude tam, kde se on stává našim bližním na cestě životem. Posílení vírou a nadějí upřeme svůj zrak na své působení ve světě a přitom očekáváme „nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost“ (2 Petr 3,13; srov. Zj 21,1).

Jedině v Kristu můžeme hledět do budoucnosti.

Kéž tento Rok víry znovu utvrdí náš vztah s Kristem, neboť jedině v něm se skrývá jistota, s níž můžeme hledět do budoucnosti, a jedině v něm se skrývá záruka skutečné a trvalé lásky. Slova apoštola Petra představují konečný pohled na víru: „A proto budete potom jásat, i když vás musí trápit teď ještě na krátký čas všelijaké zkoušky, aby se vyzkoušela vaše víra, vzácnější než pomíjející zlato, které přece bývá čištěno v ohni. Až se pak zjeví Ježíš Kristus, bude vám to ke chvále, slávě a cti. Toho milujete, ačkoli jste ho neviděli; v něho věříte, třebaže ho ještě nevidíte. Zato budete jásat v nevýslovné a zářivé radosti; až dosáhnete cíle své víry, totiž spásy duše“ (1 Petr 1,6–9).

Kéž tento Rok víry znovu utvrdí náš vztah s Kristem! Benedikt XVI.

(Převzato z www.vira.cz)

ČTRNÁCT PRAŽSKÝCH MUČEDNÍKŮ

Pražští mučedníci byli bratři františkáni, kteří roku 1604 obsadili trosky kláštera u Panny Marie Sněžné a začali ho renovovat. Pocházeli z různých evropských národů - Itálie, Německa, Španělska, Holandska a dalších, prožili však již nějaký čas na našem území – přišli do Prahy z Brna a Olomouce – a ovládali téměř všichni češtinu.

Za doby vpádu pasovských vojsk do Čech roku 1611 byli nařčeni z kolaborace s katolickým vojskem, na masopustní úterý 15. února 1611 do jejich kláštera vtrhla pražská lůza a bratry bez milosti pobila. Jejich těla zůstala několik dní pohozena na svých místech, až v sobotu byli pohřbeni v křížové chodbě kláštera a později v kapli sv. Michala.

Již krátce po jejich smrti začala být jejich památka slavena pravidelně nějakou formou pobožnosti. První kroky k jejich blahověčení byly učiněny již v 17. století. Proces blahověčení byl znovu zahájen v 30. letech 20. století, na 40 let byl přerušován komunistickým režimem a obnoven byl až po roce 1989.

P. Šimon

Francouz, kněz, almužník (asi 30 let). Ležel v klášterní nemocnici, protože byl zraněn už 12. února dýkou při chození po almužně.

Bratr Jeroným z Arese

Ital, šlechtic z rodu baronů z Arese, městečka poblíž Milánu, jáhen (asi 24 let). Nesnažil se nijak ukrýt, prostě se vkleče modlil v kapliče v prvním patře před sochou Panny Marie. Zde ho zezadu probodli. Rodina baronů Arese roku 1740 zaslala postulátorovi procesu blahořečení do Říma výpis z rodinné kroniky.

Bratr Jakub

Němec z Augsburgu, 18-20 let, student teologie s časnými sliby. Spolu s dalšími dvěma uprchl na kostelní věžičku, kde byl zabit.

Bratr Kryštof Zelt

Holandřan, laický bratr, starší kuchař, asi 70 let. Přišel do pražského kláštera nedávno z Vídně. Několik dní před masakrem předpověděl smrt bratří. Byl zabit na chodbě u dveří do dvora, když nesl dříví do kuchyně.

Bratr Jan Bodeo neboli Rode

Ital, narozený v Monpiano (Brescia), bratr laik, zahradník a pomocník sakristána. Skryl se v depozitáři sakristie. Lidé z davu vyvrátili dveře, uchopili ho za nohy a vyvlekli ven k bráně.

Bratr Antonín

Patně Čech, novic, laik. Chycen spolu s dalšími dvěma spolubratry na půdě kostela.

Bratr Emanuel

Zřejmě Čech, novic a student, kuchař. Chycen spolu s dalšími dvěma spolubratry na půdě kostela.

Bratr Didak Jan

Pravděpodobně Němec, i když místo jeho původu nejasné. Bratr laik, krejčí. Spolu s dalšími třemi uprchl na kostelní věžičku, kde byl zabit spolu s bratrem Jakubem.

Bratr Jan

Patně Čech, novic a student. Ukryl se spolu s dalšími dvěma mladými spolubratry na půdě kostela. Zemřel zasažen dýkou a kyjem.

Bratr Klement

Němec ze Švábska, 18-20 let, student teologie s časnými sliby, teprve nedávno dokončil noviciát, velmi zbožný. Vyšel na chodbu z velké jídelny, kde připravoval na stoly. Hned jej obklopila skupina násilníků. Byl okamžitě mrtev.

Bratr Kašpar Daverio

Ital, narozen 27. dubna 1584 v Busto Arsizio u Varese, vysvěcen na podjáhna roku 1610. Spolu s dalšími třemi uprchl na kostelní věžičku. V Praze v té době shodou okolností pobýval Kašparův rodný bratr, kupec Camillo Daverio, který potom na hromadě před kostelem mezi zavražděnými poznal svého bratra, stejně jako jáhna Jeronýma.

P. Bartoloměj Dalmasoni

Ital, narozený v Ponte S. Pietro, provincie Bergamo, patřil však k české provincii. Staral se o opravu kostela a konventu. Zemřel zřejmě jako druhý. Zpovídal v kapli Panny Marie, nynější kapli sv. Michala.

P. Juan Martínez

Vzdělaný Španěl, kontroversista (asi 40 let), sakristán a zpovědník pro Španěly, kteří bydleli v Praze. Právě dosloužil mši svatou, když dav vtrhl do kostela. Zemřel pravděpodobně jako první, protože vraždění začalo nejprve v kostele. Chtěl odnést a ukrýt hostie ze svatostánku. Snažili se mu vytrhnout ciborium z ruky. Po jeho zabití pustil ciborium s hostiemi, které dav rozšlapal.

VNUČKA

Mám malou čtyřletou vnučku. Ráda chodí za mnou a pomáhá mi s různými domácími pracemi. Je to přemýšlivý a zvědavý tvor. Při jedné návštěvě hřbitova se ptala, proč tam nosíme kytky. Tak jsme jí odpověděli, že takto vzpomínáme na ty, co už mezi námi nejsou. Ptala se, co v tom hrobě dělají? Řekli jsme jí, že spí. A ona na to, kdy budou vstávat? V tu chvíli jsem nevěděla jak takovému dítěti odpovědět.

Nedávno, když jsem umývala okna, pomáhala mi odnášet z parapetu květiny. Všimla si, že je tam jedna květina nová a ptá se, jestli jsem si ji koupila, já jsem jí na to odpověděla, že je od babičky, která zemřela. A to je ta babička ze zdola? Ta, co jsme k ní chodily? To byla hodná babička, vždycky pro nás měla něco sladkého. Tak jsem přitakala. Ona začala přemýšlet a povídá, babi, až půjdeme na hřbitov, mohly bychom vzít lano. Přemýšlela jsem, na co lano? Vnučka mi odpověděla: to nevádí že má zavřený oči, třeba by se chytla.

NA CESTÁCH PO MORAVĚ

– LETOŠNÍ POUTNÍ VÝLET ČERMENSKÉ FARNOSTI

Po vítězství nad Turky u Vídně v roce 1683 byl ustanoven pro celou církev katolickou svátek Jména Panny Marie na den 15. září. A tento den, který letos připadl na sobotu, podnikla naše farnost poutní výlet na Moravu s cílem navštívit především známá mariánská místa.

Autobus byl plně obsazen a nezklamalo ani počasí. Otec Josef naši cestě požehnal a pocit mariánské pouti navodily všem známé mariánské písně, které si účastníci s chutí zazpívali.

První zastávkou byly Křtiny – jedno z nejstarších a nejpamátnejších poutních míst Moravy. Ve zdejších údolích údajně křtili Cyril, Metoděj a jejich žáci. Proto i starobylý název místa – Vallis baptismi – Údolí křtu. První písemná zmínka o Křtinách se nachází v textu imunitní listiny, vydané papežem Řehořem IX. v září 1237. Historie tohoto místa je nerozlučně spjata s řádem premonstrátů. Zlé časy se mu nevyhnuly. Sakrální stavby byly vyvráceny a vyloupeny při vpádu Tatarů (1241), v roce 1423 zdejší klášter a kostel byly rozbořeny husity a řeholnice ukryté v klášteře povražděny. Katastrofální následky měla zejména třicetiletá válka a pozdější zrušení kláštera za panování Josefa II. Ničivé následky znamenaly pro Křtiny také války napoleonské a prusko-rakouská, kostel byl poškozen rovněž za druhé světové války.

K největšímu rozkvětu poutního místa dochází v 17. a 18. století v době baroka. Putovalo sem ročně až 50 tisíc poutníků. Křtiny se tak staly střediskem duchovní obnovy celé Moravy a byly nazývány První Ave. Nahrazení středověkých staveb novým poutním chrámem zadal opat zábrdovického kláštera v roce 1718 slavnému českému architektovi italského původu J. B. Santinimu-Aichelovi. Poutní areál sestává z centrálního kostela Jména Panny Marie, na východní straně na něj navazuje ambitové nádvoří s navou zvonkohrou a s kaplí sv. Anny.

Svým řešením, výstavbou a výzdobou je právem považován za nejkrásnější barokní stavbu církevní v českých zemích. Vystavěn je na půdorysu řeckého kříže, jeho monumentalitu podtrhuje především kopule čnicí do výše přes 30 metrů s geniálně řešenými okny, kterými je kostel neuvěřitelně prosvětlen. Podobně skvělou má také akustiku. Na interiéru kostela se podepsali přední umělci té doby – fresky jsou od J. J. Etgense, obrazy maloval brněnský jezuita A. I. Raab, J. Stern a další. Ve středu je umístěn nádherný oltář se středověkou sochou Panny Marie, kterou zde lidé uctívají už od 13. století. Chrám byl vysvěcen 21. dubna 1771 – 43 roků po zahájení jeho výstavby.

Zdejší duchovní správce P. Jan Peňáz nás mile přivítal a seznámil přítomné poutníky s historií zdejšího místa. Potom sloužil mši svatou náš otec Josef. Nelišila se od mši v našich kostelech, přesto působila svátečně a zdejší prostor jí dodal neopakovatelný duchovní rozměr. Mimo nás se jí zúčastnil rovněž farní zájezd z Vamberka. Na varhany, které jsou v desolátním stavu, hrála varhanice ze Sopotnice paní Anička Vondráčková (rodilá Čermačka). I přes rejstříkové potíže varhan dokonale zvládla hru na zdejší varhany.

Druhou plánovanou zastávkou byl jedovnický kostel sv. Petra a Pavla. Kostel zde stál už ve 13. století, v devadesátých letech 18. století byl postaven nový. V sedmdesátých letech 20. století prošel celkovou rekonstrukcí. Na jeho podobě se podepsaly takové osobnosti jako malíři Mikuláš Medek (syn spisovatele a brigádního generála, legionáře Rudolfa Medka, vnuk slavného českého malíře Antonína Slavička), Ludvík Kolek, Josef Istler a sochař Jan Koblasa. Kostel je důkazem, že staré a nové umění může vytvořit dokonalý soulad. P. Václav Trmač, zdejší duchovní správce, nám přiblížil záměr a význam zdejších moderních artefaktů. Díky tomu jsme porozuměli každému detailu, protože každý nese určité duchovní poselství. Nejvíce upoutá hlavní oltář, který tvoří obraz Kristova kříže. Jeho modrá barva má vyjadřovat naději, kterou Kristus přináší světu, zlatá barva uprostřed představuje hostii – tělo Kristovo „obětované za život světa“ (Jan 6,51). Rám nám přibližuje lidský život, kterému pouze víra v Ukřižovaného dává smysl. Na Svatostánku, který je umístěn napravo od oltáře, jsou starokřesťanské symboly 12 apoštolů. Uprostřed je klíč a meč – atributy patronů kostela, vlevo symbol jesliček, kde začalo Ježíšovo poslání, vpravo Golgota, kde Kristus své dílo dovršil. Plastické srdce s otevřenou ranou uprostřed má připomínat, že v pozadí celého díla spásy je nesmírná Boží láska. Na levé straně stojí ambon, jeho mramorové stupně naznačují, že Boží slovo je skála, o kterou můžeme opřít náš život. Dvě zlaté desky na něm připomínají dvě desky Desatera a též dvojí zákon lásky – k Bohu a k bližnímu. Zužující se plochy obětního stolu, který je umístěn volně v prostoru před oltářem, znázorňují věty z evangelia „Těsná je brána a úzká cesta, která vede k životu“. Atmosféru presbytáře umocňují nové vitráže oken, které ho doslova zalévají světlem. Každá vitráž je jiná a má vyjadřovat radost velikonočního jitra, kdy se začala do světa šířit zvěst o Kristově vítězství nad smrtí. Další malovaná okna v chrámu čerpají náměty ze života sv. Petra a Pavla. Staré klasické umění, které ani to moderní nezastiňuje, celý prostor protepluje. V presbytáři je umístěna krásná socha gotické Madony. Z původní výzdoby jsou na bílých stěnách rozvěšeny doslova líbezné vyřezávané a malované dřevěné reliéfy Křížové cesty. Milé v tomto moderním interiéru chrámu jsou i dva staré postranní oltáře. S chrámem jsme se rozloučili společnou modlitbou.

Bohužel jsme už nestihli navštívit a prohlédnout si moderní senetářovský kostel sv. Josefa, který je jedním z mála, nebo dokonce jediným, postaveným za bývalé totality.

Panna Maria Křtinská

Dalším naším cílem byl Sloup. Cestou jsme obdivovali krásnou krajinu, která je součástí Moravského krasu. Známa je zdejší jeskyně s bohatými nálezy ze starší doby kamenné. Ale my jsme se těšili na oběd. Místní motorest nás nezklamal, všem nám chutnalo. Zdatnější část poutníků poté vyrazila do obce pěšky, my starší a pohodlnější jsme zvolili raději autobus. K povyražení nás všech jsme ho museli kousek strkat, až škytnul a rozjel se. Úspěšná akce nás všechny nadchla a byli jsme na náš společný výkon patřičně hrdí.

S „pěšáky“, kteří nás už netrpělivě čekali, jsme si prohlédli proslulý zdejší chrám Panny Marie Bolestné, který je významnou architektonickou památkou oblasti. I zde nás mile přivítal zdejší kněz P. Karel Chylík. Barokní poutní kostel z 18. století má půdorys želvy, což je mariánský symbol ochrany. Projektoval ho známý vídeňský architekt M. A. Canevalle (jeho dílem je také zámek v Rájci-Jestřebí na Blanensku). Po vstupu upoutá impozantní hlavní oltář z černého a červeného mramoru se 4 mramorovými sloupy. Nahoře je bílá holubice znázorňující Ducha Svatého, níže je obraz Boha Otce a pod ním velký dřevěný kříž. Gotickou sochu Panny Marie Bolestné nad hlavním oltářem obklopují velké sochy cherubů. Na hlavě Bohorodičky je pozlacená korunka, požehnaná Janem Pavlem II. v roce 1996. Klenba kostela je pokryta freskami ze života Panny Marie od Sambacha, který je autorem také 4 oltářních obrazů (sv. Josefa, sv. Františka Serafinského, Karla Boromejského a sv. Anny). Za pozornost také stojí vzácný dřevěný svatostánek, na němž leží Kniha zjevení se sedmi pečeti. Otec Josef se s námi pomodlil loretánskou litanii, kterou jsme se s chrámem rozloučili.

Poslední zastávkou naší pouti byl známý zámek v Rájci-Jestřebí. Patřil knížecí rodině Salmů až do roku 1945, kdy jim byl zkonfiskován. Postaven je ve stylu rokokového klasicismu. Salmové patřili mezi významné šlechtické rody. Za staletí nashromáždili poklady nedozírné hodnoty, z nichž část je k vidění ve zdejších prostorách zámku. Většina z nás si zvolila k prohlídce velký okruh a nelitovali jsme. Zámek se pyšní jednou z největších zámeckých knihoven na Moravě (59 tisíc svazků v 11 jazycích), přízemí i první patro je plné obrazů, dokumentujících historii rodu, je tu vzácná sbírka staré čínské keramiky a porcelánu, která je vkusně rozložena na historickém nábytku. Je zde též k vidění stará habánská keramika a milovníci starého skla si rovněž přijdou na své – vystaveny jsou tu 3 nádherné kousky z proslulé Egermannovy sklářské tvorby. Viděli jsme i dva unikáty, které teprve nedávno byly návštěvníkům zpřístupněny – knížecí korunu (kromě ní je v Česku už jen královská Svatováclavská koruna) a vzácnou sbírku honosných nádob z horského křišťálu, podobná je jen ve vídeňských císařských sbírkách. Pochází z dílen benátských mistrů z poloviny 16. století. V klenotnici ji doplňuje Řád zlatého rouna a ještě domácí jantarový oltář. V závěru jsme byli pochváleni průvodkyní, že jsme velmi disciplinovaná skupina.

Nastoupili jsme zpáteční cestu, která rychle ubývala. Výlet byl pohlazením po duši. Vzpomněla jsem si na slova Antoina de Saint-Exupéryho v jeho Citadele „Ale důležitý je pouze chrám. Je nutné, aby člověk žil a aby nacházel okolo sebe prostředky, které mu umožňují růst. ... Říkám vám tedy; jestliže vystavíte chrám, který je neužitečný, protože neslouží ani za kuchyni, ani k odpočinku, ani k zasedáním konšelů, ani k shromažďování vody, ale prostě jen k povznesení lidského srdce, k uklidnění smyslů a k tomu, aby čas zrál, neboť chrám je jako sklepení srdce, ve kterém člověk usedne, aby se na pár hodin pohroužil ve spravedlivý mír, v poklid vášní a spravedlnost, která nevydědňuje, jestliže tedy vystavíte chrám, kde se bolest způsobená vředem mění v píseň a obětní dar, kde se hrozba smrti mění v přístav, zahlédaný ve vodách konečně uklidněných, bude snad vaši námahy škoda?“ A proto bychom měli být vděční všem těm, kteří přes neskutečné oběti dokázali nám zanechat takové duchovní a kulturní bohatství.

Závěrem bych chtěla poděkovat za všechny účastníky poutního zájezdu našemu otci Josefovi a sestře Ludmile za jejich obětavost, se kterou pro nás poutní výlet připravili a jak se o nás starali.

(Podklad – Internet), B.H.

VÝSLEDEK „KRABIČKOVÉ SBÍRKY“ PRO MISIE V NAŠEM FARNÍM KOSTELE ZA ROK 2011/2012

Od první neděle adventní 2011 do neděle, kdy slavíme pouť patrona farního kostela sv. Jiří, probíhala v našem farním kostele již patnáctá „krabičková sbírka“. V krabičkách umístěných na stolicích u vchodu se sešlo mnoho věcí a pomůcek, které byly odeslány Charitě sv. Anežky v Otrokovicích. Balík byl odeslán dne 11. září 2012.

Na penězích se sešlo **231,- Kč**. Z toho bylo odesláno 150,- Kč, pro Nadaci Likvidace Lepry Praha na léky pro nemocné malomocenstvím, TBC a malárii a pro provoz dvou čs. nemocnic v Indii. Poštovné balíku a složenky činilo 91,-Kč.

Charitě sv. Anežky České v Otrokovicích bylo odesláno vše, co se sešlo:

17 optických brýlí. 3 páry optických skel, 5 pouzder na brýle, 7 slunečních brýlí, 2 krabičky od kost. cukru vystřižených známek, 1 obálka telefonních karet, 1 obálka neplatných peněz, 1 obálka kalendářků (kartičky), 1 obálka vizitek, 1 kuchyňské hodiny, 1 stojací hodiny (z UH), 1 budíček, 1 hodinky dám. s kovovým náramkem (1 nefunkční hodinky vyhozeny), 1 zásobník odznaků, 1 klubko šedé vlny, 1 ruční holící strojek se sadou břitů, 1 velký sáček knoflíků, 32 propisovaček s novými náplněmi, 10 ks propisovaček v originálním balení, 1 igelit. pláštěnka skládací, 3 peněženky, 1 DVD Jižní Morava, 1 sáček bižuterie, růženců a přívěšků aj.

Vše, co se podařilo sesbírat a poslat prostřednictvím charity pro misie, bude mírnit utrpení, bídu, hlad a nemoci, bude podporovat vzdělanost a víru u našich vzdálených bratří a sester v rozvojových zemích. Pamatujte, prosím, na tyto chudé bratry a sestry také v modlitbách!

Vám všem, věřícím z naší farnosti, kteří jste podpořili tuto sbírku, ať hmotně, finančně, modlitbou nebo osobní obětí, patří upřímný dík „Pán Bůh Vám zaplatí!“ za lásku a milosrdenství, které projevujete tímto způsobem trpícím a chudým! Ještě jednou vám upřímně děkuji!

Za org. Vlad. Jansa

STÁŘÍ A UMÍRÁNÍ

Stáří a smrt patří nerozlučně k sobě. Vždyť smrt završuje lidský věk, smrtí člověk přechází do Boží dimenze bytí. Hezky o umírání hovoří paní MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka našich hospiců. Ve své knize „Na minutu s Ladislavem Kubičkem“ (vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2008) uvádí:

Zkušenosti s umírajícími jsou jedny z nejcennějších zážitků zdravotníků, jestliže pomohli nemocnému hezky umřít. Smrt není záležitost vteřiny, ale proces trvající několik minut. Moci asistovat při smrti člověka je výsadou s povinností pomáhat nejen tělu, ale i duši. Ve chvíli, kdy selhává resuscitace, a zdravotníci rezignují, boj o duši právě vrcholí. Jde o všechno. Denně umírají lidé na smrt nepřipraveni, například při autohaváriích. Účast křesťana a jeho modlitba je tím více důležitá, pomáhat bližnímu dobře umřít. Dobře zahrát vrcholný akord, je největší dobrý skutek, který lze udělat.

js.

Umění stáří

1. Stárnout s radostným srdcem.
2. Odpočívat když bych chtěl/a pracovat.
3. Mlčet, když druzí nepotřebují mou radu.
4. Umět si odepřít, co dříve těšilo.
5. Odevzdaně přijímat slabosti, neduhy a nemoci.
6. Bez závisti se dívat na druhé.
7. Věrně a vytrvale kráčet cestou, kterou mě Bůh vede.
8. S pokorou přijímat pomoc druhých.
9. Poslušně a tiše nést své kříže.
10. Sepnout ruce, otevřít srdce, soustředit mysl a spojit se s Bohem.

Žalmista volá: „Byl jsi, Hospodine, radostí i nadějí mého mládí, buď mi oporou a ochranou, až mne síly opustí.“

Bylo by smutnou chybou měřit a posuzovat stáří výkonností a zapomenout, že velikost a hodnota života je v jeho plnosti. Pro Pána Boha nejsi číslem. Bůh zná a volá každého člověka jménem, protože je naším Otcem.

P. Dominik Doubrava, Oparem.

ZA SVÝMI MRTVÝMI

Dříve jsme byli se svými mrtvými spojeni intenzivněji. Uprostřed vesnice stál kostel a kolem kostela hřbitov, okruh mrtvých, kolem něho stály domy živých. Při každé cestě na mši svatou si tak živí uvědomovali svou jednotu s mrtvými a s Kristem uprostřed. Svatostánek pak dal smysl všemu: před oltářem kněz křtí nový život, zde přistupuje křesťan k prvnímu svatému přijímání, je biřmován, oddán a zde se později asistuje při křtu vlastních dětí. Když ve své farnosti vedu obřad posledního rozloučení z téhož místa, na kterém byl nebožtík před desítkami let mým dávným předchůdcem pokřtěn, není možno nevnímat hluboké chvíle, pozemský kruh, který se právě uzavírá.

Přemístění hřbitovů mimo město a rozpojení míst, kde se život občanů vítá a kde se s ním civilní obřadník loučí, je velmi výmluvné. Je něco nekonečně smutného na obřadních síních, kde dochází toliko k poslednímu loučení, a bezděky to prozrazuje naši snahu vypudit myšlenku na smrt z mysli, přesvědčit sami sebe, že vlastně žádná není či že nesmí, nemůže být. Přesně tak to říká ďábel Evě: nikoliv, nezemřete ... A celá naše civilizace se chová, jako by opravdu nikdo nikdy neměl zemřít. Teprve přijde-li zhoubná choroba, zastavíme se ve svém třeštění a obviňujeme všechny kolem sebe i Boha, v jehož existenci jsme do této chvíle nevěřili.

Dušičky nám připomínají, že čas našeho bytí je omezen, že čas je hřivna, dar, možnost, že se s každým dnem krátí a že je úkolem člověka jej naplnit významem. Smrt není depresivní, depresivní je život, který na smrt nemyslí.

Návštěva hřbitovů v prvních dnech listopadu nám tak více než jindy poskytuje látku k úvahám o tom, kdo jsem a zda kráčím správným směrem. Za mrtvé se můžeme modlit i doma. Zesnulí naše putování ke hrobům již nepotřebují, ale my ano.

P. Marek Vácha

ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

Ve čtvrtek 1. 11. odpoledne a v pátek 2. 11. po celý den je možné, při návštěvě kteréhokoliv kostela, získat **plnomocné odpustky**, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď – je možné ji přijmout v týdnu před nebo také po 1. 11. a 2. 11., sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry. **Od 1. do 8. listopadu** je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně **plnomocné odpustky**, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé. V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

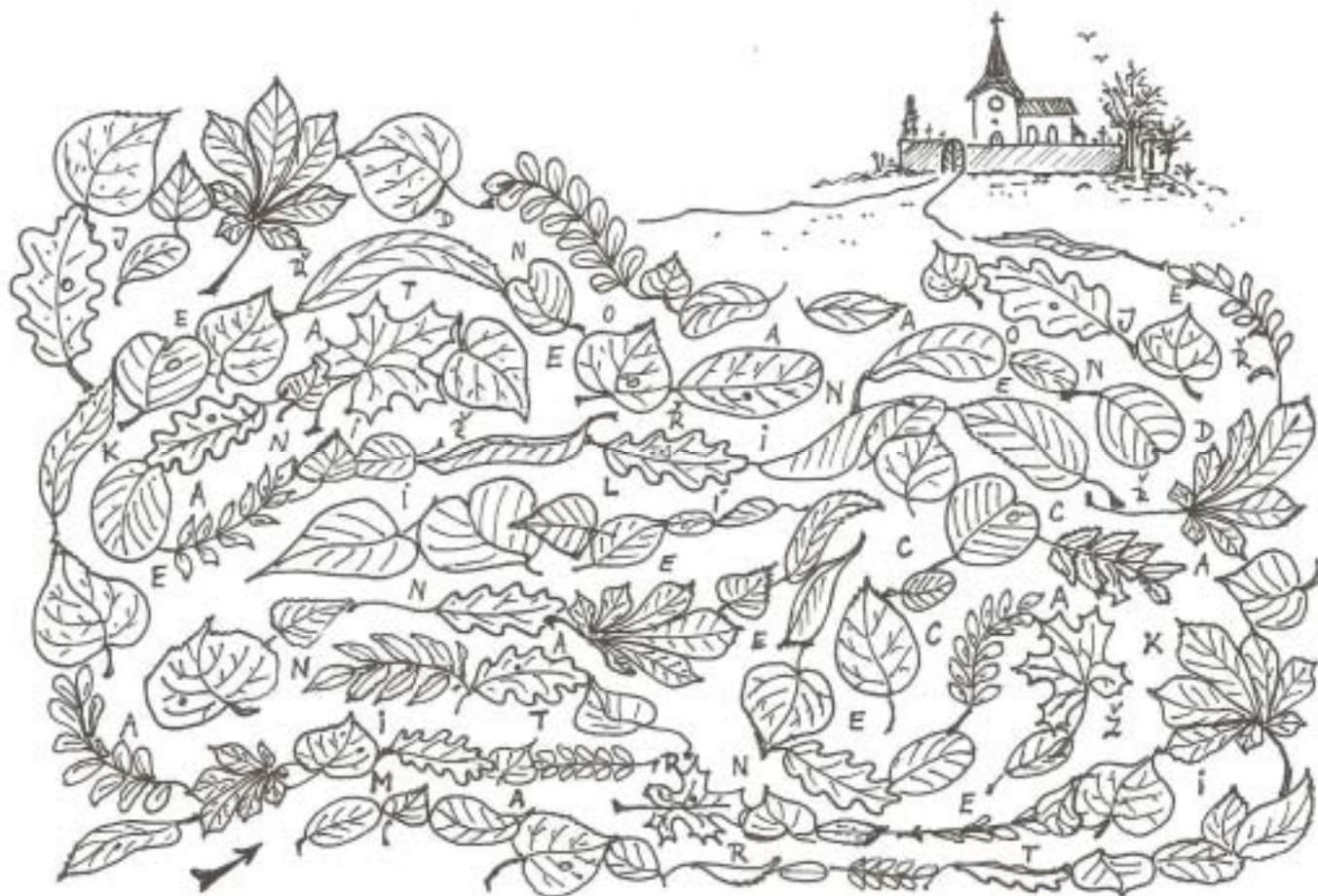
AHOJ DĚTI!

Listí, jehož nádherné barvy jsme ještě nedávno mohli obdivovat, leží již spadané na zemi a tvoří místy úplnou příkrývku. Dá se v něm pěkně brouzdat nebo třeba udělat i „cestičkové“ bludiště. Právě takové, jako máte na obrázku. Vy v něm sice nemůžete běhat, ale s tužkou vám to půjde jistě dobře. Hledejte jediné správné řešení, které vás povede až k cíli – na cestu vedoucí ke kostelu a ke hřbitovu. V bludišti leží tu a tam pohozená písmena. Pomůžou při hledání správné cesty. Jedno za druhým (celkem 33) utvoří řadu jmen některých světců, jejichž jména v listopadu slavíme. Cesta, na níž najdete jiný počet písmen, není správná! Až celé bludiště prozkoumáte a zvládnete, obrázek si vybarvíte.

My vlastně v listopadu slavíme svaté úplně všechny, a to hned 1. 11. na svátek Všech svatých. A proč má naše bludiště vyústit právě na cestu ke kostelu a hřbitovu? Tady je odpověď také snadná. Chceme si připomenout všechny naše zemřelé blízké – babičky, dědečky, příbuzné, kteří již odešli k Pánu Bohu. Zvláště na ně pamatujeme 2. listopadu při mši svaté, kdy slavíme jejich památku, tedy o Dušičkách. Pamatujme na ně nejen návštěvou hřbitova, svíčkou, květinami, ale hlavně modlitbou.

(Otazníček)

Pro starší:

Kromě slavnosti Všech svatých na samém začátku listopadu oslavíme těsně před jeho koncem ještě jednu – Slavnost Ježíše Krista Krále. Dnes bychom si k ní mohli říct pár faktů a trochu obohatit své znalosti. Víte, že...?

- Tato slavnost je nejmladším svátkem ke cti Páně.
- Zavedl ho papež Pius XI. svou encyklikou „Quas primas“ z 11. prosince 1925.
- Vnější podnětem k zavedení svátku právě onoho roku bylo 1600. výročí Prvního ekumenického koncilu v Niceji, jehož závěry týkající se Kristovy soupodstatnosti s Otcem jsou základem učení o Kristově královské vládě.
- Jejimi plody jsou, řečeno slovy uvedené encykliky, „přiměřená svoboda, řád, klid, svornost a pokoj“.
- Původně papež určil za sváteční termín poslední říjnovou neděli, především s ohledem na následující slavnost Všech svatých, aby se, jak říká, „nahlas zvěstovala sláva toho, který triumfuje ve všech svatých a vyvolených“.
- Kristova sláva má tedy zazářit také na nás a na našich životech!
- Dnes však je tato slavnost zařazena na závěr liturgického roku. Tak více stojí v eschatologické souvislosti.
- Stává se tak jasnějším, že vyvýšený Pán a Král není pouze cílovým bodem liturgického roku, nýbrž našeho pozemského putování vůbec!

„Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky.“ (Žid 13,8),
 „Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.“ (Zj 22,12)

(pozn. Eschatologie = nauka o posledních věcech)
 (podle A. Adam, Liturgický rok)
 (EJ)

Řešení z minulého poutníka: Rozluštění hlavolamu – JE PANNĚ MARIÍ ZASVĚCEN.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V listopadu 2012 oslaví:

93 let	paní Božena Moravcová	z Verměřovic
92 let	paní Božena Formánková	z Dolní Čermné
88 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic
81 let	pan Josef Novák	z Petrovic
75 let	pan Václav Čada	z Verměřovic
65 let	paní Marie Šemberová	z Dolní Čermné
60 let	pan Václava Režný	z Dolní Čermné

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým blahopřeji, vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se Božími dětmi:

v Dolní Čermné	6. 10. 2012	Matyáš Svoboda	z Dolní Čermné
v Dolní Čermné	13. 10. 2012	Martina Hnatová	z Dolní Čermné

Rodičům Matyáše a Martiny rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Křesťansky jsme se rozloučili :

v Jakubovicích 24. 9. 2012 s panem Josefem Faltejskem z Jakubovic

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

LEKTORSKÁ SLUŽBA:

Listopad 2012			
Čt 1. 11.	Slavnost Všech svatých	18.00	Svobodovi ml.
Pá 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	18.00	Formánkovi 83
Ne 4. 11.	31. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 172
Ne 11. 11.	32. neděle v mezidobí	7.30	p. Filáček 332
		10.00	Macháčkovi 242
Ne 18. 11.	33. neděle v mezidobí	7.30	Menclovi 193
		10.30	Kunertovi 125
Ne 25. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále	7.30	Zpěvákovi 195

Prosinec 2012			
Ne 2. 12.	1. neděle adventní	7.30	Faltusovi 128
		10.30	Nastoupilovi 303
Ne 9. 12.	2. neděle adventní	7.30	Langrovi 173
		10.30	Pecháčkovi 330
Ne 16. 12.	3. neděle adventní	7.30	Mullerovi 177
		10.30	Vávrovi 264
Ne 23. 12.	4. neděle adventní	7.30	Bláhovi 457
		10.30	Kyšperkovi
Út 25. 12.	Slavnost Narození Páně	10.30	Marešovi 410
St 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	7.30	Dvořákovi 406
		10.30	Málkovi 180

Drazí čtenáři,

rádi bychom vás seznámili s některými skutečnostmi, souvisejícími s náklady na vydávání rozšířené verze našeho farního zpravodaje - Poutníka, který v této podobě vychází celkem 11 krát za rok.

Náklady spojené s vydáním jednoho kusu činí (včetně DPH) zhruba 7,- Kč, dvanáctistránková verze (vánoční a prázdninové vydání) cca 12,-Kč. Celkové roční náklady jsou 27 030,- Kč.

Jak sami vidíte, je to celkem nezanedbatelná částka. A to je práce redakční rady, dopisovatelů a grafiků vykonávána bez nároku na honorář.

Rádi bychom vás tedy požádali o dobrovolný příspěvek (v rámci vašich možností), který by pomohl hradit výše zmíněné náklady.

Tento příspěvek lze uhradit:

- 1) v našich kostelech do označených pokladniček
- 2) převodem na bankovní účet naší farnosti - účet č. 155816135/0300

Všem dárcům patří upřímné díky za štědrost a pochopení.

Redakční rada

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

30. neděle v mezidobí

28. října 2012

44. týden / 2012

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

29. října	pondělí	30. týdne v mezidobí
30. října	úterý 18.00	Svátek Výročí posvěcení katedrály v Hradci Králové Dolní Čermná - za rodinu Bohuslavovu
31. října	středa 18.00	30. týdne v mezidobí Dolní Čermná - za Annu Nýdrlovou, její sourozence a duše v očistci
1. listopadu	čtvrtek 16.15 18.00	SLAVNOST VŠECH SVATÝCH, - doporučený svátek ve Verměřovicích na hřbitově Dušičková pobožnost a po ní mše svatá ve Verměřovicích na poděkování za dar 75 let života Dolní Čermná - za Františka Severina, jeho rodiče a duše v očistci
2. listopadu	pátek 16.30 19.00	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ v Petrovicích na hřbitově Dušičková pobožnost a po ní mše svatá v Petrovicích - za Josefa Majvalda, manželku a oboje rodiče Dolní Čermná - za Marii Hrdličkovou, manžela, syna a duše v očistci po mši svaté Dušičková pobožnost na hřbitově v Dolní Čermné
3. listopadu	sobota 7.30 17:00	první sobota v měsíci, zasvěcená účtě Neposkvrněného srdce Panny Marie Dolní Čermná - za Ludmilu Kunertovou, manžela a živé a zemřelé z rodiny Kunertovy, Duškovy, Müllerovy a Bláhovy Verměřovice - za Karla a Růženu Faltusovy, rodiče a sourozence

4. listopadu - neděle – 32. v liturgickém mezidobí

Dolní Čermná 7.30 h. - za Metoděje Podlezla, manželku a celý rod

Petrovice 9.00 h. - za Marii a Václava Junkovy

Dolní Čermná 10.30 h. - na poděkování Pánu Bohu za dožitých 65 let a vyprošení dalších milostí

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Úterý 30. 10. 2012	Dolní Čermná	17:00 – 17:55 h., po mši svaté	P. Josef Roušar
Středa 31. 10. 2012	Dolní Čermná	15:00 – 17:00 h. 17:00 – 18:55 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče P. Josef Roušar

Ve čtvrtek 1. listopadu a v pátek 2. listopadu se nezpovídá!

Akce ve farnosti:

akce	den	datum	hodina	místo
zkouška dětské scholy	pondělí	29. 10.	17:00 h.	fara Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	středa	31. 10.	19:00 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků	středa	31. 10.	během dne	Verměřovice
	čtvrtek	1. 11.	během dne	Dolní Čermná
	pátek	2. 11.	během dne	D. a H. Čermná
Pobožnost na hřbitově	čtvrtek	1. 11.	16:15 h.	Verměřovice
	pátek	2. 11.	16:30 h.	Petrovice
	pátek	2. 11.	po mši svaté	Dolní Čermná
schůzka ministrantů	sobota	3. 11.	9:00 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá zaměřená pro děti	neděle	4. 11.	10:30 h.	kostel Dolní Čermná

Úkol pro děti:

Úkol na mši svatou v neděli 4. 11. 2012 v 10.30 hodin v kostele v Dolní Čermné.

Napiš, nakresli,...: **Kde vládl Chizkijáš a jakým byl králem?** (2 Král 18,1-8)

POUTNÍK, LISTOPAD 2012

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 18. listopadu 2012, Poutník vyjde 2. prosince 2012

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejně, pouze pro vnitřní potřebu.

...Nicméně je možná finanční spoluúčast na uhrazení nákladů spojených s vydáváním Poutníka – cena 1ks činí 7,-Kč.